

БАНК СЕРВИЗ - ЮГ

**ЕПОПЕЯ
ЗА
НЕЗАБРАВЕНИТЕ,
НЕЗАБРАВЕНИТЕ
И НЕРАЗБРАНИТЕ**

Пловдив

1999

1. Иво Лалушев
2. Мариана Гаджева
3. Веселка Николова
4. Александър Даскалов
5. Кирил Манев
6. Васил Павлов
7. Пенка Гарева
8. Иван Лазаров
9. Росица Димитрова
10. Евгени Руев
11. Христо Урумов
12. Недялко

13. Христо Христов
14. Зоя Пилева
15. НАНЕТ МАРКОВА
16. Георги Разметов
17. Славко Кисковски
18. Стефан Кордов

Отпечатано в ЕТ „АДГ“ - Пловдив
Оформление Ганка Коева

19. Маруся Гнева
20. Ивонка Вейрова

и Воевода,
и Мариана
и на всички останали
с обич

ПОСВЕЩАВА СЕ НА:

„БАНКСЕРВИЗ - ЮГ“

ПРОГРАМНИЯ КОЛЕКТИВ
НА ПП „ОСБИ“

И ХИЛЯДИТЕ ЗНАЙНИ
И НЕЗНАЙНИ СПЕЦИАЛИСТИ,
ОТДАЛИ ВРЕМЕ И СИЛИ
ПО ВНЕДРЯВАНИЯ

Наздраве дружичко!!!
Васил Василев
Наздраве Воевода!!!
Трифон Асенов

ЕПОПЕЯ НА ЕДНА МИГРАЦИЯ

...ДА БЕШЕ МОР,
ДА БЕШЕ ЧУМА,
А ТО - МИГРАЦИЯТА НИ УДАРИ!...

О, ДВИЖЕНИЕ СЛАВНО, О, СЛАВНО ДВИЖЕНИЕ,
ДНИ НА БОРБА ГОРДА, О, ДНИ НА ПАДЕНИЕ!
ЕПОПЕЯ ТЪМНА И ПОЗНАТА ВАМ,
ЕПОПЕЯ ПЪЛНА С ГЕРОЙСТВО И СРАМ!

КОЛКО ГОДИН СЕ СКИТАХТЕ ПО БАНКОВИЙ ТАВАН?
ПОД ВЪНКАШНОСТ ЧУЖДА И ПОД ИМЕ НОВО
И СЪС СЪРЦЕ ПОРАСЛО - ЗА „ОСБИ“ ГОТОВО
СЪС СЪЗНАНИЕ НОВО, ЧЕ „НОСИМ СВЕТАИНА“

И НА СЧЕТОВОДИТЕЛКИТЕ КЛЕТИ
„ДА ОБЛЕКЧИМ ТРУДА“
ДУМИТЕ ВИ БЯХА И ПРОСТИ И КРАТКИ
ПЪЛНИ С УПОВАНИЕ И НАДЕЖДИ СЛАДКИ

ГОВОРЕХТЕ ЧЕСТО ЗА ПРОГРАМАТА ДОБРА
КАТО ЗА ЕДНА БЛИЖНА ОБЩА ВЕСЕЛАБА,
ЧАСЪТ НА КОЯТО БЕШЕ НЕИЗВЕСТЕН.
А, ГОСПОДИН СЪБЕВ, УЖ БЕШЕ ВИ БРАТ

ГОТОВ ЗА УЧАСТНИК В ПОДВИГА СВЯТ.
В БЪДЕЩЕТО ТЪМНО, ТОЙ ГЛЕДАШЕ ЯСНО
И ПРОГРАМИСТИТЕ НАШИ
ПОСТАВЯШЕ НАТЯСНО

* * *

И СЕМЕТО ЧУДНО ПАДАШЕ В СЪРЦАТА
И БЪРЗО РАСТЕШЕ ЗА ЖЪТВА БОГАТА.
ЕДНО ДЕЛО ОБЩО, ЕДНИЧКА ЦЕЛ СВЯТА
ВДЪХВАШЕ ДУШИТЕ, СГРЯВАШЕ СЪРЦАТА.

ВЪОДУШЕВАНИЕ НЕЧУТО ЗАВЧАС
СМАЯ ВСЕКИ РАЗУМ, ОПИ ВСЯКА СВЯСТ!
О, „БАНКСЕРВИЗ - ЮГ“, ГНЕЗДО НА ГЕРОИ
С Л А В А ! ВЕЧНА СЛАВА НА ЧЕДАТА ТВОИ!!!

...ВИДИН - БЕШЕ ПРЪВ
СЛЕД НЕГО ГАБРОВО И ПЛЕВЕН...

* * *

БАНКАТА БЕШЕ ПРИЛИЧНА НА ПЕПЦ,
ЗАДУШНА И ПЪЛНА С ВЪЗДУХ ГОРЕЩ.
СВИРЕПИЯТ ГНЯВ -
ИЗДАВАШЕ ВЕЧЕ СВОЯ ВИК ПОЗНАТ.

МАЛОДУШНИТЕ ПИЩЯХА УПЛАПЕНИ, БЛЕДНИ
ПРЕД КУПИЩА БУМАГИ И КОМПЮТРИ ЛЕДНИ.
ПРОГРАМИСТИТЕ - ИЗСТИНАЛИ И ПРАШНИ
ЗАПРИЛИЧАЛИ НА МОЩИ И НА СЕНКИ СТРАШНИ

СЕДЕМ ДЕНА, БЕЗ ОТДИХ, БЕЗ ХЛЕБ
СЕ БОРИХА С БЕЗБРОЕН ПРОТИВНИК СВИРЕП.
БОРБАТА КИПЕШЕ ОТВЪТРЕ ОТВЪН
ВЪВ ВСИЧКИТЕ ОЧИ ПЛАМТЕШЕ ОГЪН

И ВЗИМАХТЕ УЧАСТИЕ В ПЪРВИЯ БОЙ.

МАРИАНА МЪЛВЕШЕ - „ЕВГЕНИ! НЕ СЕ БОЙ!“
И ДАВАШЕ МУ ПОСЛЕДНАТА КРУПКА,
А СТАРАТА КАКА, ЩО ЕДВАМ СЕ ЛЮШКА
НОСЕШЕ АВИЗА ВЪВ СВОЙТА ПОЛА.

И ЕВГЕНИ УЧУДЕН ИМАШЕ КРИЛА.
ОТЗАДИ ДО НЕГО, БАНКЕРКА ЛЮБИМА
ГЛЕДАШЕ НА МОНИТОР, БАЛАНС ДАЛИ ИМА.
И ПРАВЕШЕ ОТМЕТКИ ПО ДЕПОЗИТНИТЕ СМЕТКИ.

СЧЕТОВОДИТЕЛИТЕ ТЪРЧАХА - С ЯРОСТ НА ЛИЦЕ
И ТЪРСЕХА РАВНЕНИЕ С ТРЕПЕТНИ РЪЦЕ...
НО ВИЕ ИЗДЪРЖАХТЕ В ТРУДНИЯ ЧАС
МИГРАЦИЯТА ПЪРВА, БЕШЕ ТЪРЖЕСТВО ЗА НАС!

О, „О С Б И“

ТИ СЪДБА СИ НАША!
ЗА ТЕБ ПЦЕ ИЗПИЕМ, ГОРЧИВАТА ЧАША

ТРЕТИ МЕСЕЦ ВЕЧ, КАК НАШТЕ ПРОГРАМИСТИ
НОВИ СПРАВКИ ПРАВЯТ, ПРОГРАМИ СЪСТАВЯТ
ТРЕПЕТНО ИЗПИСВАТ, КОДИРАТ, ПОПРАВЯТ...

БАНКА ПОДИР БАНКА,
ГРАД ПОДИР ГРАД,
НАШИЯТ ДИРЕКТОР СОЧИ ОББ-ТО ПАК
И ВИКА: „ТЪРЧЕТЕ-Е-Е
- ТАМО СА ПАРИТЕ!“

И ПРОГРАМИСТИТЕ НАШИ
ЮРВАТ СЕ НАТАТЪК
ЗА МИГРАЦИЯ СРОКЪТ
Е ТОЛКОВА КРАТЪК...

* * *

СТО ДВАДЕСЕТ БАНКИ ТЕ БЯХА НА БРОЙ,
ТРИ ЧЕТВЪРТИ ПАДНАХА В ПЪРВИЯ БОЙ,
СЪС ЗАЛП ГИ ПОСРЕЩНА ЕКИПЪТ НАШ
И С ДИВИ ЗАКАНИ - „БАЛАНСЪТ Е ВАШ!“

ВРЪЩАХМЕ СЕ БЪРЗО ПО РОДНИ МЕСТА,
ЗАЩОТО ЧИСЛОТО НАДВИ ХРАБРОСТТА...
ЗАЩОТО, ЗАЩОТО
МИГРАЦИИ БЕЗКРАЙ...

КОЛКО ИМ Е БРОЯТ,
ДНЕС НИКОЙ НЕ ЗНАЙ,
ДНЕС НИКОЙ НЕ ЗНАЙ ?...

1999 г.
BS - Шумен

Посвещава се на:
Жанет, Дарина и Кика
от БС - Пловдив

ТЕХНОЛОЗИ

В утрото на светла ера,
с факела на нова вера
идат бодри технолози
с устрем горд и набег смел!

А над тях, кат хищни птици,
кат настръхнали орлици
спускат се и разпиляват
гръм, проблем подир проблем!

Банкер обади се, изцвили
и отронил сетни сили,
грохне скапан на бюрото
някой вайзор поразен.

В миг проблема спира Жана,
но наново тя догоня
колегите си от екипа,
в общий прилив устремен.

Ето татък край Монтана
екнаха проблеми скрити
и вълни от куриози
срещнаха се гръд с гръд!

сви се буря безпощадна,
зазвѣнтя закана хладна -
кратка схватка и наново
технолозите летят...

Ах, летете, технолози !
В устрема ви милиони
погледи са приковани
със надежда и любов.

Свил десницата корава,
БАНКСЕРВИЗ се днес изправя
стреснат, трогнат, очарован
от победния ви зов!

Ех, летете технолози
сред звън на телефони и картечи,
вий - развихрени предтечи
на безоблачните дни !

С буря, мълния и грохот
възвестете гордий поход
на възлюбеното ОСБИ,
на програмите добри !

И когато сетний камък
на обгърнатия в пламък
и разплуха банков замък
се отрони в пепелта,

вий телефона затворете
и си Иво целунете -
възцарете вечна обич,
вечна радост над света.

В.В.

BS-Shumen

ДАВАШ ЛИ, ДАВАШ, ОТ БАНКСЕРВИЗ ИВО

-Даваш ли, даваш,
от БАНКСЕРВИЗ Иво,
хубаво ОСБИ
на ОББ Шумен?

-Море, войвого,
Киро си давам,
ОСБИ не давам
на ОББ Шумен.

Отсекоха му
премиалните,
та пак го питат
и го разпитват:

-Даваш ли, даваш,
от БАНКСЕРВИЗ Иво,
хубаво ОСБИ
на ОББ Шумен?

-Море, войвого,
Сашо ви давам,
ОСБИ не давам
на ОББ Шумен.

Отсекоха му
и социалните,
та пак го питат
и го разпитват:

-Даваш ли, даваш,
от БАНКСЕРВИЗ Иво,
хубаво ОСБИ
на ОББ Шумен?

-Море, Войвото,
Мариана си давам,
ОСБИ не давам
на ОББ Шумен.

Отрязаха му
и времето
и го не питат,
нито разпитват,

току си взеха
хубаво ОСБИ
та го качиха
на бързи компютри,

и го откараха
горе в полето,
горе в полето
в Шумена града.

ОСБИ Йовану
тихо говори:
ОСБИ не давам
на ОББ Шумен.

- Остани сбогом,
брате Йоване!

-Хайде със здраве,
хубаво ОСБИ!

Време си нямам
за да те тествам,

социални си нямам
да те донасосам,

премиални си нямам
да те изпратя!

По повод една година
от миграцията .
Посвещавам на моите
колеги участници ...
Васко

ВЪЗПОМЕНАНИЕ ЗА МИГРАЦИЯТА

РАЗКАЗ ОТ ЕДИН УЧАСТНИК

От ОСБИ съм, чичо. Знаеш ли го ти ?
Хе, там на мъмса, на нашето NT-и.
Нямам лев, ни спонсор: ази съм бедняк
и треперя малко, че парите свърших пак.

Ти за ОСБИ не си чул, а ази съм от тях
Бяхме два екипа - и в двата бях.
Пък кат ме вземаха, чичо - аз живях
по ресторанти и хотели - заедно с тях.
Помня я миграцията - беше славно време.
Ако ти разкажа, страх ще те съземе.

Като ме викнаха, чичо, аз видях
как баланс не става, и ме беше страх.
Само бачо Иво с голям глас извика.
И банкерите горди вкупом се изкриха.

Инженерът ни влезе в банката тогаз
с компютър в ръцете и нещо издума.
Но те бяха много: викнаха завчас
и той падна възнак, без да продума.

А Мариана изскочи, от къде не знам
и над него фана да моли, да вика...
/изглежда проблема бе доста голям.../
Но те са опитни и бързо се справиха.

И уж беше страшно, пък не бе ме страх.
Аз треперех само, но и се усмихвах веки.
Мен и други колеги - разпределиха с тях.
И задачи конкретни - дадоха на всеки.

Банкери и лели, и други жени.
Още слушам, чичо, как пискат они.
Два дни мърмореха и се мъчиха,
докато с ОСБИ свикнат - но се нучиха.

В някакъв офис, не знам къде бе,
мене ме изпратиха, нейде из страната.
Аз из прозорец, гледах, синьото небе
и работа с ОСБИ им набивах в главата.

Като се върнах, пак с тях живях.
За командировка нова, да чуя и не щях.
Но после, когато миграцията мина
взех да тъгувам по нашта дружина.

И мойта душа, чичо, сякаш запусия
и мъка голяма у мене наста.
За Весето и Сашо и целий екипаж...
За Ицо и адаша - как ми давах кураж.

Ти, чичо, не си чул за ОСБИ и миграция чак
А аз съм оттамо... много е далече...
Цяла година мина - пак съм си бедняк
и треперя малко -
годишно приключване приближава вече.

